

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 104 (1993)

Trešdien, 1957. g. 4. septembrī

13. gads

Ievērot TAUPĪBU rūpniecības uzņēmumos

Taupība materialo resursu izlietošanā rūpniecības uzņēmumā ir viens no galvenajiem faktoriem produkcijas pašizmaksas pazemināšanā un socialistisko uzkrājumu palielināšanā.

Lielu rezervi materialo resursu taupīšanā dod produkcijas brāķa likvidēšana. Svarīgs faktors materialu taupīšanā ir arī ražošanas organizācijas uzlabošana un it īpaši specializācijas attīstīšana. Visai svarīgs ietaupījuma virziens ir dārgo un deficīto izejvielu un materialu aizstāšana ar atvītotajiem. Apgrozāmo fondu izmantošanas uzlabošanā liela nozīme ir socialistiskās sacensības vēl tālākai izvēšanai.

Viens no uzņēmumu inženiertehnisko darbinieku centralajiem uzdevumiem ir sistematiski un neatlaidīgi noskaidrot un ieviest visus vērtīgos pasākumus, dziļi studēt novatoru un pirmrindas pieredzi. Pie tam sevišķi svarīgi ir parādīt visu to, kādā veidā tas vai cits strādnieks, tā vai cita brigāde panākusi materialu ietaupījumu, kā bijis nostādīts tehnoloģiskais process, kādi konkrēti uzlabojumi un ierīces šajā procesā lietoti.

Svarīga nozīme materialo resursu izmantošanas uzlabošanā piemīt arī tam, lai uzņēmuma materiāli tehniskajā apgādē tiktu ieviesta pienācīga kārtība un uzņēmumiem nodrošināta savlaicīga visu nepieciešamo ražošanas līdzekļu apgāde, kura diemžēl nav nokārtota.

Kuldīgas tūku fabrika, iekļaujoties socialistiskajā sacensībā ar Rīgas tekstilfabriku „Merino” apņēmas gada plānu kopprodukcijā izpildīt līdz 27. decembrim, panākt produkcijas pašizmaksas pazemināšanos. Gada I ceturksnī fabrikā bija materialu pārtērīšs uzvalku auduma izgatavošanā, un radās materialu pārtērīšs par 96 tūkstoš rubļiem. Pēdējā laikā fabrika strādā atkal ar peļņu.

Lielas iespējas taupībā paver darba ietilpīgo procesu mehanizācija. Lai rajona remontu un celtniecības kantoris mehanizētu darba ietilpīgos procesus, panāktu materiala un darba spēka ekonomiju, nepieciešams plašāk ieviest būvmechanismus, kā elektriskos urbjus, krāsus podiņu slīpējamās mašīnas, krāsu smidzināšanas aparātus, transporta lentas un citas ierīces.

Attiecībā uz kurināmā ietaupīšanu sliktis stāvoklis ir rajona rūpkombinatā, kur ķieģeļu un drenu cauruļu apdedzināšanai lieto kūdru. Kūdra parasti ir mitrāka un rodas kurināmā pārtērīšs no 300—500 kg uz katrēm 1000 ķieģeļiem.

Samērā labi tehniskie rādītāji ir Kuldīgas pienotavā. Šeit no ekonomētā piena papildus II ceturksnī izgatavots lielāks daudzums sviesta. Rožotās produkcijas pašizmaksa II ceturksnī pazeminājusies par 46 tūkstoš rubļiem.

Partijas rūpnieciskās pirmorganizācijas uzdevums ir plaši izvērst politisko darbu strādnieku vidū, katrā uzņēmumā, katrā celtniecības objektā jābūt mobilizējošiem lozungiem, sacensības rādītāju plāksnēm, sienas avīzēm. Aģitatoriem jāiepazīstina strādnieki ar labāko pirmrindnieku darba pieredzi, par izejvielu, elektroenerģijas, kurināmā un palīgmateriālu taupīšanu.

Jāmobilizē rūpniecības kolektīvi Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienas cienīgai sagatavošanai. Cīņa par materialu ietaupījumu ir visu uzņēmumu strādnieku, inženiertehnisko darbinieku un kalpotāju lieta, tāpēc tajā jāiekļaujas ikviens strādājošais.

Rajona izpildu
komitejas plānu un
ekonomikas nodaļas

Pārskats

par graudaugu plaujas un
ziemāju sējas gaitu rajona
kolchozos uz
1957. g. 31. augustu

Kolchozi	Nepilnīgi graudaugi pākšaugi (proc.)	Apsēti ziemāji graudaugi (proc.)
„Uzvara”	94,9	13,7
„Venta”	93,2	8,0
„Abava”	89,4	2,7
„Proletarietis”	88,8	6,3
„Traktorists”	88,1	26,7
Ždanova v. n.	85,2	23,3
„Sarkanā zvaigzne”	83,7	38,1
Raiņa v. n.	81,3	2,8
„Komunisma ceļš”	74,9	21,8
„Grauds”	73,7	—
„Sarkanais karogs”	72,0	—
„Latvijas strēlnieks”	71,5	—
„Jaunā gārde”	71,4	31,3
„Padomju Latvija”	71,2	24,2
„Brīvība”	71,0	17,0
„Boļševiks”	70,2	9,7
„Imanta”	69,5	—
Liseņko v. n.	69,4	12,2
„Brīvības ceļš”	67,9	40,4
„Imanta”	66,8	33,2
„Cīņa”	66,7	6,7
Mičurina v. n.	65,7	8,0
„Aktivists”	65,3	7,8
„Spara”	63,1	20,0
„Leņina ceļš”	61,8	23,3
Leņina v. n.	52,4	28,0
„Kopdarbība”	52,2	45,0
„Kurzeme”	50,9	31,1
„Socialisma ceļš”	50,3	—
Kārļa Marksa v. n.	48,4	—
„Uzvaras karogs”	46,7	20,8
„Dzintars”	45,9	18,6

Pirmrindas ļaudis

Aitkope ANNA VALDMANE

Anna Valdmāne lauksaimniecības arteli „Uzvara” par aitkopi strādā kopš kolchoza organizēšanas pirmajām dienām.

Gadu no gada viņas ganāmpulks ne tikai palielinājās, bet arī pieauga vilnas nocirpums. Šajā gadā viņa, kopjot 171 aitai, nocirpusi no katras 1,34 kg vilnas un no 100 aitām ieguvusi 120 jērus.

Par sasniegumiem rajona aitkopju socialistiskajā sacensībā b. Valdmānei jau trešo reizi pēc kārtas ar LKP rajona komitejas biroja un rajona Darbajaužu deputātu padomes izpildu komitejas lēmumu piešķirts ceļojošais sarkanais karodziņš „Labākajai rajona aitkopei.”

Kad Annu Valdmāni lūdzam pastāstīt, kā viņa gūst panākumus, atbilde ir pavisam īsa:

— Ja jau darba nebūtu, tad arī panākumi neizpaliek.

Vasaras periodā čaklā aitkope ne tikai rūpīgi izgana savu ganāmpulku, bet arī sagatavo slotiņas aitai barībai. Aitkopes darbā būtu vēl labāki panākumi, ja lielāku vērību aitkopībai veltītu kolchoza valde. Jau pagājušajā gadā novietnes sienās bija spraugas un jumts nelabots. Tā tas ir arī šodien.

Par novietnes sakārtošanu kolchoza valdei vajadzētu jo steidzīgi padomāt.

J. Krastiņš

RAJONA KOLCHOZOS

Ar divām traktorvilkmes
sējmašīnām

Kolchoza „Kurzeme” laudis izmanto katru izdevīgu laika brīdi, lai ātrāk apsētu ziemājus. Katru dienu sējā izmanto divas traktorvilkmes sējmašīnas. Mechanizatori bb. Kapteinis un Duburs dienā apsēj līdz 30 ha ziemāju. Kol-

chozā apsēts 130 ha rudzu un ziemas kviešu.

Vajadzīgā sēkla izsējas kaltē, rūpīgi iztīra un kodina. 2,5 t kviešu apmains pret šķirnes sēklu.

R. Upmalis

Papildina skābbarības krājumus

Lauksaimniecības artela „Uzvara” kolchoznieki steidz sulīgās lopbarības gatavošanu. Pašreiz novāc skābbarībai sēto kukuruzu, kas labi padēvusies 10 ha platībā. No katra hektāra novāc caurmērā vairāk nekā 200 cnt

zaļās masas. Pirmajā brigādē jau ieskābēta visa kukuruza, „pašreiz to skābē piektajā brigādē.

Kolchoznieki skābē arī kartupeļu lakstus. Līdz šim jau sagatavots 350 t sulīgās lopbarības.

T. Tauriņš

Novāc
kartupeļus

Otrdien kolchozā „Imanta” abās kompleksajās brigādēs uzsāka kartupeļu novākšanu ar divām rokamām mašīnām. Katru mašīnu apkalpo ap 10 lasītāji. Trijās dienās kolchoznieki paredz novākt vismaz 500 cnt kartupeļu, kurus realizēs tirgū.

S. Strauts

Prasmīgi organizēts darbs sekmējas

Leņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli krietni paaugušas kukuruza un saulespuķes, kurās jāsteidz ieskābēt. Kukuruza dažviet pat sasniedz 1,80 m garumu.

Pagājušās nedēļas beigās otrās — b. Madernieka vadītās brigādes ļaudis nopļāva ap 4 ha skābbarības

kulturu. Pirmdien nopļauto zaļo masu pieveda pie tvertnēm. Otra kolchoznieku grupa turpina pļaut. Līdz ar to skābbarības gatavošana rit nepārtraukti un to turpinās visu nedēļu. Pirms iepildīšanas tvertnēs zaļo masu sagriež ar kolchoza skābbarības griezēju. Dienā tvertnēs iepil-

da 30 t zaļās masas. Skābbarības gatavošanā piedalās kolchoznieki bb. Heide-manis, Gulbis, Šēniņš, Fidleris un citi.

Pavisam kolchoznieki novāks un ieskābēs 6 ha kukuruzu, 15 ha saulespuķes un tikpat daudz graudaugu mistra.

R. Vēja

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Līdz šā gada 1. septembrim Ventspils un Kuldīgas rajona kolchozi ražas novākšanā guvuši šādus rezultātus:

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	77	68,8
Nokulti graudaugi (proc.)	14,6	12,9
Sagatavota skābbarība (proc.)	20,2	12,2
Apsēti ziemāji (proc.)	8,6	17,5

Ar revolucionariem nežēlīgi izrēķinājās

Bieži Kuldīgā Annas kapos redz iegriežamies vecas māmuļas, jaunas meitenes, sievietes pusmūža gados. Daudzas no viņām brīdī pastāv pie garās, puķēm un košuma krūmiem rotātās kapu kopas. Šeit atnāk arī kuldīdzniece Anna Šmēdīņa. Lūk, ko viņa pastāsta par šo kapa kopu un par tiem, kas tur atdusas.

— Kad sākās pirmais pasaules karš 1914. gadā — stāsta A. Šmēdīņa, — mobilizēja manu vecāko brāli Ansi Kapsētnieku. Par viņa kara gaitām daudz neko nezina. Kad Ansis atgriezās pie mums Ēdolē, viņš jau bija nobriedis, pārliecināts revolucionārs. Viņš iestājās tautas milicijā un 1919. gada dienās, kad latviešu strādnieki, zemnieki un intelligences cīņās, par padomju varu Latvijā, šo cīnītāju rindās bija arī mans brālis. 1919. gada pirmajos mēnešos viņš atradās Kuldīgā. Kad pilsētā ielauzās vācieši, viņam neizdevās atkāpties.

Līdz Ēdolei, kur dzīvoja mana ģimene, atklida baigas vēstis. Stāstīja, ka vācieši pilsētā slepkavojot revolucionārus. Mana ģimene bija satraukta par brāļa likteni. Mēs ieradāmies Kuldīgā. Iedzīvotāji stāstīja, ka visvairāk revolucionāru nobendēts mājās pagalmā tagadējā Padomju ielā № 14, kur pašreiz atrodas Rūpniecības kombināts.

Kad tuvojamies šim namam, pa trotuāru tā priekšā, vārda tiešā nozīmē, plūda asiņu straume. Pagalms bija nobendēto pilns, tie bija samesti grēdās viens uz otra. Pa pagalmu stāigāja sievietes, bērni, meklējot savus piederīgos. To pašu darījām arī mēs — es un māte. Apbrūnotais vācietis, kas viņus apsargāja, kļiedza uz mums.

Manu brāli Ansi mēs toreiz tur neatradām. Izrādījās, ka viņš tajās dienās vēl atradās Kuldīgas ciematā. Viņu nošāva nedaudz

vēlāk un kopā ar pārējiem noslepkavotajiem revolucionariem apglabāja Annas kapos.

Ap to laiku landesveristi nobendēja arī izcilo revolucionāro cīnītāju alundnieku Evaldu Gaili un dažus viņa biedrus. Kad tos apglabāja Annas kapos, pilsētā bija padomju vara. Manam jaunākajam brālim Fricim Kapsētniekam toreiz bija tikai piecpadsmit gadu. Viņš strādāja Ēdoles muižas dārzniecībā. Viņš, kā arī vairāki citi muižas jaunieši, ļoti vēlējās piedalīties boļševika Evalda Gaili un viņa biedru bēres Kuldīgā, kas bija ļoti plašas un kurās piedalījās milzīgas darbaļu masas no visas apkārtnes.

Mans brālis Fricis ieradās Kuldīgā un piedalījās revolucionāru bēres. Atpakaļ uz Ēdoli viņš brauca kopā ar dažām muižas jauniešiem. Jaunieši bija pāņēmuši Ēdoles muižas īpašnieka zirgus.

Un, lūk, pēc kāda laika mūsu apriņķis atkal bija ienaidnieka rokās. Manu mazo brāli apcietināja. Mēs neticējām, ka viņu noslepkavos, jo viņš taču bija ļoti jauns, gandrīz vēl bērns. Bet tad kādu dienu mūsu māte sapņā drausmīgu ziņu: pie muižas kaltes nosauts viņas jaunākais dēls.

Frici Kapsētnieku apglabāja Ēdoles kapos.

Un tā mūsu māte šajās bargajās, bet varonīgajās 1919. gada dienās zaudēja divus dēlus un es brāļus. Kaut gan ienaidnieks nežēlīgi izrēķinājās ar katru, kas cīnījās par padomju varu, cīņa nenorima. Tajā devās atkal jauni un jauni revolucionāri.

Dažādos gados, dažādos apstākļos par padomju varu cīnījies tūkstošiem latviešu tautas labāko dēlu. Atceroties viņu varonīgo cīņu ceļu, katram kļūst skaidrs, cik svarīgi šodien ir cīnīties par mieru, par Socialistiskās revolūcijas iekarojumu nosargāšanu.

V. Kļava

MUMS RAKSTA

Nerūpējas par pilsētas skaistumu

Nenoliedzami, ka mūsu pilsētā dažviet maz rūpējas par māju, ielu un pagalmu tīrību un kārtību. Tuvojas rudens un atkal pilsētas nomalēs nāksies brīst pa dubļainām, negrantētām ielām. Daudzās ielās krūmi duras acīs gājējiem, piemēram, pie poliklinikas, Ventspils ielā № 22, Dzelzceļa ielā № 6 un 8. Dzelzceļa ielā № 4 mājas priekšpusē ir gandrīz vai isti „džungļi”. Daudzās vietās bojāti tiltiņi, tādēļ tumsā neuzmanīgākiem kuldīdzniekiem, bet it sevišķi iebraucējiem var ātri atgadīties rūgti piedzīvojumi. Strēlnieku ielā tiltiņi

nemaz nav un pār grāvi jālec pāri.

„Brīnišķīgs” skats paveras pie Kuldīgas patērētāju biedrības māizes ceptuves. Jau vairākus gadus patērētāju biedrības vadība „neredz” nožēlojamo ietvi pie ceptuves, grāvi, kurš piemētais ar puspuvušiem kaļķiem, akmeņiem un citiem atkritumiem. Līdzīgs skats atklājas pie jaunā veikala № 19.

Kuldīgas iedzīvotāji nav mierā ar šādu pilsētas izpildes komitejas, namu pārvalžu un uzņēmumu nolaidību un prasa, lai tūkumus novērs.

K. Dzene

Jaunais mācību gads sācies TEICAMAS SEKMES!

Mācīties būs interesantāk

Pirmajā dienā

Otrā septembrī pulksten 9 tāpat kā visās skolās pirmais zvans atskanēja arī pirmajā vidusskolā. Tur uz pirmo stundu pulcējās vairāk nekā 800 skolēnu.

Par to, kā skola šogad sagatavota audzēkņu uzņemšanai, tās direktors b. Jostsons pastāsta:

— Rajona remontu un celtniecības kantora darbinieki parūpējies, lai bērni varētu mācības uzsākt izremontētās telpās. Labāk mācīties šogad būs ķīmijas kabinetā,

kur ir jauni nodarbināti piemēroti galdi. Fizikas kabinetā pārkārtota elektriskā iekārta. Daudz vairāk nekā iepriekšējā gadā ir uzskates līdzekļu. Politehniskās apmācības stundās automašīnu vadīšanu skolēniem apmācīs kvalificēti autoskolas pasniedzēji.

Šogad palielinājies vietu skaits arī skolas kopmītnē. Pirmo gadu pie vidusskolas darbosies pilsētas pārtērtāju biedrības ēd-nīca.

J. Krasts

Kurmāles 7-gadīgās skolas ēka vasaras brīvdienā laikā izremontēta un sakārtota. Sevišķi par to priecājas tie bērni, kuri skolā dzīvos visu nedēļu.

Jau agri no rīta 2. septembrī skolā pulcējās skolēni. Ieradušies arī vecāki, kas atveduši savus mazos dēlus un meitas un droši nodod 1. klases audzinātājam b. Gercānei. Bērni labprāt apskata gaumīgi iekārtotās telpas.

Kad pulkstenis rāda 9. rīta stundu,

7. klases audzēkne Dzintra Eglīte ņem zvanu un tā skaņas vēsti jaunā mācību gada sākumu. Visi skolēni pulcējas skolas aktu zālē, kur valda dziļš satraukuma kļums. Skolēnus uzrunā direktore b. Vojka. Viņus apsveic LKP Kuldīgas rajona komitejas pārstāvis b. Mileiko, levkalnu ciema priekšsēdētāja b. Slipiņa un skolas vecākā pioniera vadītāja b. Strode.

Pirmās klases audzēkņiem pasniedz grāmatas un ziedus. A. Ventkrasts

Uz skolu izvadot

Ar satrauktām sirdīm 1. septembrī gaidīja daudzi Snēpeles vidusskolas audzēkņi.

Kā lai neuztraucas, ja sestdienas vakarā lietūs sola izjaukt skaisto pārgājienu. Un, lūk, tikpat saulains kā pārgājiena dalībnieku līksmās sejas, atausa svētdienas rīts. Vēl ilgi pirms paredzētā laika abos kolchoza centros sāka pulcēties skolēni.

Pulkstenis rādīja 11. stundu, kad abas grupas sāka pārgājienu. Skolēniem, ejot pēc izliktām zīmēm, vajadzēja noiet vairākus kilometrus un pēc pusotram stundām sakties pie Kaltiņu ezera.

Cik daudz pārsteigumu un prieka ceļā Kolchoza „Jaunā gvarde” skolēnu grupa ilgā maldījās, iekams uzsāka gājienu, jo ... zoslēni bija sajaukušies izliktās zīmes. Bet

tad maršruts bija noteikts. Viena no ceļā atrastām vēstulēm, kas kalpoja par ceļazīmi, lika pat krievu literatūras vēsturi atcerēties, ja gribēja tikt uz priekšu.

Ne vieglāk veicās kolchoza „Brīvais ceļš” grupai.

— Skolotāja, te noteikti kaut kas noslēpts, — ieraudzījis zīmi, iesaucās Ansis Zorovs un tūdaļ sāka meklēt.

Drīz vien gravu pāršalca smiekli, bet pats Ansis jutās nevīsi priecīgs, jo zem koka saknēm bija noslēpts dzīvs vēzis un tas bez pretošanās roka nedēvās. Visiem prieku sagādāja kokā noslēptais sainis, kurā pēc zīmēm atrada Jānis Bumbulis. To veikli nopēma Auseklis Sogis.

Pirmie mērķi sasniegta „Jaunās gvardes” skolnieki,

kuri ezera krastā staidza iekurt uguns-kuru.

Kad abas grupas tikās pie sprēgājošā uguns-kura, tos tur sagaidīja abu kolchozu partijas organizāciju sekretāri bb. Vīlerts un Doniņa, komjaunatnes rajona komitejas sekretārs b. Ērciņš, vecākā pioniera vadītāja b. Korelova un pārgājiena izlūki — Andris Vainovskis un Kārlis Gobzemis.

Tikko aprīta jautrās čalas un bija notiesātas saipos atrastās ēdamlietas, skolēni uzmanīgi klausījās b. Ērciņa stāstījumu par iespaidiem VI Vispasaules studentu un jaunatnes festivālā Maskavā.

Kad jaunieši ieradās ciema tautas namā, tur tos sagaidīja kolchoza „Jaunā gvarde” priekšsēdētājs b. Dagis, „Brīvais ceļš”

priekšsēdētājs b. Skudra, vecāki un viesi. Skolēni daudz sirsnīgu vārdu dzirdēja no kolchozu vadītājiem par čaklo darbu vasaras brīvlaikā. Un tie bija godam pelnīti. Lūk, Tereza Kokina, sīka auguma meitene, bet izstrādes dienu skaits sniedzas pāri 120. Arī Atvaram Rebhunam to nav mazāk. Pavisam vasaras brīvlaikā skolēni abos kolchozos izstrādājuši 2333 izstrādes dienas.

Kolchozu vadītāji izsniedza skolēniem darba ceļazīmes un kā pateicību čakliem palīgiem saņēma vērtīgas balvas. Skolniece Anna Reita un Velta Elda pateicās par sirsnīgo izvadīšanu uz skolu un balvām: soloties sekmīgi mācīties un nākamajā vasarā strādāt vēl čaklāk.

B. Rone

Visuma bezgalība un mūžība

Pret pasaules ierobežotību liecina tie dati, kas iegūti par zvaigžņu pasaules uzbūvi. Kā zināms, Zeme ir tikai viena no planetām, kas riņķo ap Sauli. Pati Saules sistēma ir tikai niecīga daļa no mūsu zvaigžņu sistēmas — Galaktikas. Un arī Galaktika ir tikai ārkārtīgi maza daļiņa no galaktiku pasaules — Metagalaktikas. Lai kādā virzienā mēs pagrieztu teleskopu, visur redzams bezgalīgi daudz galaktiku. No pašām tālākajām galaktikām (kādas pašlaik izdevies izraudzīt) gaisma, kuras ātrums ir 300.000 kilometru sekundē nāk līdz mums miljardiem gadu. No vienas puses, tas nozīmē ka arī tik lielos attālos nekādas Visuma robežas nav konstatējamas. No otras puses, ir skaidrs, ka šīs galaktikas pastāvējušas jau miljardiem gadu, tad, kad to izstarotā gais-

ma sāka savu ceļojumu uz mums.

Visuma bezgalībai ir dziļš pamats, kas meklējams mūžīgi mainīgās materijas formu un īpašību bagātībā. Atomā cilvēks atklājis tikpat neizmējamu dažādu daļiņu avotu, kāds savā dažādībā ir zvaigžņu pasaule. Izpētīt arvien jaunās materijas formas ir cilvēces cilvēces uzdevums. Materija atrodas nepārtrauktas kustības un maiņas stāvoklī. Dzīst un mirst galaktikas, zvaigznes, planētas, atomi un to sastāvdaļas. Vieni dzīvo miljardiem gadu, citi — sekundes daļas. Taču materiāla pie tam neizdodas nerodas no jauna. Tāpēc Visums ir mūžīgs laiks. Galīgi ir tikai atsevišķi veidojumi.

Vēlīgi izrādījušies mēģinājumi izstrādāt teoriju par Visuma vienlaicīgu izveidošanos un aprēķināt šā Visuma ap-

mērus. Visuma ierobežotības piekritēji nākuši pie slēdziena, ka pirms 5 miljardiem gadu notikusi grandioza eksplozija, kuras laikā no viena „pirmatoma” radušies visi mums pazīstamie Visuma veidojumi. Šādu teoriju it kā apstiprinot Zemes vecums. Taču no galaktiku savstarpējās attālināšanās nebūt nav jāsecina, ka tās visas kādreiz atradušas kopā. Visumā kustībai var būt dažāds raksturs. Ja kādā vietā pašlaik vērrojama attālināšanās, tad citās vietās var notikt tuvināšanās.

Pretēji reliģiskajiem aizspriedumiem, mūsdienu zinātne apgalvo, ka materiāla savā kustībā ir bezgalīga un tāpat mūžīgs un bezgalīgs ir arī Visums.

Z. Aikse,

Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Astronomijas sektora jaunākā zinātniskā līdzstrādniece

Leģemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslauktis vīdēj no govs litros	Leģemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslauktis vīdēj no govs litros
1.	G. Sproģe	„Uzvara“	2011	84.	M. Zvirbule	„Socialisma ceļš“	1167
2.	L. Liepiņa	„Socialisma ceļš“	1941	85.	A. Jēkabsons	„Venta“	1166
3.	E. Miķelsons	„Imanta“	1839	86.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	1164
4.	J. Miķelsons	„Imanta“	1832	87.	R. Straže	„Uzvara“	1163
5.	A. Kesenfelde	„Venta“	1779	88.	L. Vitolija	„Uzvaras karogs“	1155
6.	A. Madelāns	Kārļa Marksa v. n.	1753	89.	L. Celma	„Graudus“	1142
7.	L. Merclina	„Uzvara“	1749	90.	P. Goldmane	Kārļa Marksa v. n.	1139
8.	A. Zommere	„Imanta“	1734	91.	O. Neitāle	Kārļa Marksa v. n.	1138
9.	O. Frijare	„Imanta“	1617	92.	O. Ķimene	„Imanta“	1133
10.	V. Lokmane	„Dzimtene“	1597	93.	E. Silkalne	„Sarkanais karogs“	1130
11.	Ie. Strause	Kārļa Marksa v. n.	1579	94.	P. Zibina	„Venta“	1129
12.	V. Rāģe	„Brīvība“	1565	95.	A. Šteina	„Uzvara“	1121
13.	M. Birģele	„Venta“	1562	96.	M. Stepena	Leģina v. n.	1120
14.	M. Melģe	„Sarkanais karogs“	1556	97.	A. Ģintava	„Uzvaras karogs“	1117
15.	R. Freiberga	Leģina v. n.	1542	98.	E. Bepislavska	Leģina v. n.	1109
16.	A. Bartinkaite	„Kurzeme“	1538	99.	E. Knaūķe	„Brīvība“	1106
17.	M. Pukmane	Kārļa Marksa v. n.	1538	100.	E. Ventniece	„Socialisma ceļš“	1106
18.	P. Bierina	„Imanta“	1531	101.	V. Freija	„Uzvaras karogs“	1096
19.	E. Teberniece	Leģina v. n.	1525	102.	A. Krāmiņa	„Brīvība“	1092
20.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	1520	103.	A. Priedola	„Graudus“	1090
21.	V. Andersone	„Imanta“	1497	104.	A. Brijūne	Leģina v. n.	1090
22.	M. Mazkalne	„Imanta“	1489	105.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība“	1088
23.	A. Pakalne	„Uzvara“	1481	106.	V. Kazāka	Leģina v. n.	1083
24.	M. Līģe	„Uzvara“	1477	107.	A. Grundule	„Sarkanais karogs“	1080
25.	S. Novica	„Imanta“	1474	108.	H. Tetere	„Kopdarbība“	1074
26.	A. Freimane	„Brīvība“	1470	109.	M. Stromaacha	„Socialisma ceļš“	1072
27.	M. Garkalne	„Uzvara“	1467	110.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	1069
28.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs“	1464	111.	Dz. Meijere	„Graudus“	1064
29.	A. Veze	„Uzvara“	1463	112.	E. Ķiršteine	„Uzvara“	1062
30.	Ie. Eida	„Imanta“	1413	113.	M. Maza	„Venta“	1057
31.	H. Beināre	„Venta“	1408	114.	M. Klevinska	„Graudus“	1057
32.	A. Pupele	Kārļa Marksa v. n.	1408	115.	M. Pelce	„Graudus“	1053
33.	M. Garokalne	„Venta“	1408	116.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs“	1050
34.	A. Kaminska	„Venta“	1400	117.	M. Ķiršteine	„Dzimtene“	1043
35.	M. Licile	„Dzimtene“	1390	118.	L. Tetere	„Kopdarbība“	1041
36.	V. Gotlība	„Uzvara“	1389	119.	A. Grābante	„Graudus“	1040
37.	E. Neliusa	Kārļa Marksa v. n.	1385	120.	M. Logina	Leģina v. n.	1037
38.	A. Rikīte	„Venta“	1363	121.	I. Knaūķe	„Brīvība“	1033
39.	V. Ose	Leģina v. n.	1357	122.	K. Rožkalne	„Brīvība“	1016
40.	O. Petrovica	„Venta“	1354	123.	I. Braža	„Kurzeme“	1009
41.	N. Šabāne	„Uzvaras karogs“	1353	124.	E. Jansone	„Kopdarbība“	1009
42.	E. Zemeskalna	„Imanta“	1348	125.	M. Veinberga	„Kurzeme“	1007
43.	M. Zvaigznīte	„Uzvaras karogs“	1340	126.	M. Berziņa	„Brīvība“	983
44.	R. Limbaite	„Venta“	1336	127.	A. Ābele	„Socialisma ceļš“	979
45.	L. Uļjaponoka	„Venta“	1336	128.	A. Vībule	„Kopdarbība“	972
46.	Ie. Laktāvere	„Socialisma ceļš“	1335	129.	L. Lagzdiņa	„Dzimtene“	952
47.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	1329	130.	A. Kazāka	Leģina v. n.	934
48.	A. Sproģe	„Uzvara“	1328	131.	A. Heidemane	Leģina v. n.	917
49.	M. Linīza	„Socialisma ceļš“	1324	132.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs“	905
50.	L. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	1323	133.	J. Kleina	„Kurzeme“	904
51.	A. Upeniece	Kārļa Marksa v. n.	1320	134.	H. Rogozova	Leģina v. n.	900
52.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs“	1319	135.	E. Leite	„Dzimtene“	889
53.	K. Feldmane	„Abava“	1292	136.	J. Daļiloviča	„Kurzeme“	889
54.	Z. Ašpevica	„Sarkanais karogs“	1289	137.	E. Pīrone	„Uzvara“	889
55.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	1287	138.	A. Kleinberga	„Uzvara“	886
56.	K. Elerte	„Uzvaras karogs“	1287	139.	E. Leismane	„Kopdarbība“	883
57.	K. Braža	„Graudus“	1279	140.	Z. Judina	„Uzvaras karogs“	873
58.	Ķ. Berziņa	„Kurzeme“	1271	141.	A. Poneimeckis	„Sarkanais karogs“	870
59.	A. Dermaķa	„Uzvara“	1262	142.	Dz. Izaka	„Sarkanais karogs“	855
60.	V. Dergača	„Brīvība“	1262	143.	Z. Izaka	„Sarkanais karogs“	850
61.	A. Springe	Leģina v. n.	1261	144.	Z. Kočegarova	Leģina v. n.	850
62.	J. Kalna	„Uzvaras karogs“	1259	145.	A. Bumbiere	„Socialisma ceļš“	849
63.	L. Jansone	„Venta“	1255	146.	I. Paipala	„Dzimtene“	841
64.	M. Ķivīte	„Kurzeme“	1250	147.	M. Celmiņa	„Kurzeme“	838
65.	L. Fektere	„Venta“	1242	148.	L. Priede	„Kurzeme“	830
66.	V. Šplūta	„Socialisma ceļš“	1234	149.	A. Zujeva	„Uzvaras karogs“	825
67.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs“	1226	150.	S. Laule	„Uzvaras karogs“	824
68.	Ie. Gāthofe	„Imanta“	1219	151.	A. Minova	„Kopdarbība“	824
69.	L. Bergholde	„Kurzeme“	1219	152.	L. Stiķe	„Kopdarbība“	815
70.	A. Kaleja	Leģina v. n.	1217	153.	M. Krigere	„Abava“	815
71.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs“	1210	154.	A. Kaminska	„Venta“	798
72.	L. Antrope	„Brīvība“	1209	155.	M. Andersone	„Kopdarbība“	794
73.	A. Kurnava	Leģina v. n.	1204	156.	Z. Balode	„Venta“	792
74.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs“	1201	157.	M. Bulāne	Leģina v. n.	770
75.	M. Balandina	„Abava“	1199	158.	Z. Maza	„Kopdarbība“	734
76.	Ie. Taubere	„Uzvara“	1194	159.	R. Poniņņika	„Uzvaras karogs“	690
77.	B. Veze	„Sarkanais karogs“	1187	160.	S. Preisa	„Uzvaras karogs“	677
78.	A. Regolte	„Uzvara“	1183	161.	A. Freija	„Uzvaras karogs“	670
79.	Dz. Lasmane	Leģina v. n.	1183	162.	E. Ķivīte	„Uzvara“	661
80.	V. Bergholde	„Kurzeme“	1181	163.	M. Braūere	„Abava“	614
81.	L. Treimane	Kārļa Marksa v. n.	1171	164.	M. Prāse	„Kopdarbība“	598
82.	E. Birziņa	„Graudus“	1170	165.	M. Pridņikova	„Kopdarbība“	522
83.	A. Simsone	„Uzvaras karogs“	1167				

Starptautiskais apskats

Vienošanās atbrūpošanās jautājumā var panākt un tā jāpanāk

No atbrūpošanās un atomieroču aizliegšanas jautājumu atrisināšanas, kā zināms, ir atkarīgs miera liktenis, simtiem miljonu cilvēku nākotne visā pasaulē. Nepieciešama steidzoši noregulēt šos jautājumus pašlaik ir sevišķi liela, jo ASV un citas imperialistiskās valstis pastiprina drudzaino bruņošanu.

Pēdējos gados tās paplašinājušās jūras kara un gaisa kara bazu izveidošanu apmūsu zemi un citām socialistiskās nometnes valstīm. No 1951. līdz 1957. gadam vien agresīvā Ziemeļatlantijas bloka (NATO) gaisa kara bazu skaits Eiropā palielinājies no 15 līdz 150. Pagājušajā gadā NATO valstu bruņoto spēku skaitliskais sastāvs jau sasniedza 6—7 miljonus cilvēku. Pēc ASV ierosinājuma un ar to piedalīšanos NATO valstu karaspēku apgādā ar atomieročiem un raķešu tehniku. Rietumvalstis izlieto kolosālus līdzekļus drudzainās bruņošanās un kara gatavošanas vajadzībām. Šogad vien NATO valstu militārie izdevumi sasnies vismaz 58—60 miljardus dolaru. Orientējoties uz atomkaru, ASV un Anglija rada aizvien jaunus masveida iznīcināšanas ierocus un paplašina to izmēģinājumus. Visā šī militārā gatavošanās ir saistīta ar dažu rietumvalstu vadītāju kareivīgiem paziņojumiem, kuros tie neslēpj savus plānus uzbrukt Padomju Savienībai un citām socialistiskajām zemēm.

Pilnīgi dabiski, ka šajos apstākļos mūsu zeme un eitas socialisma nometnes zemes arī spiestas izlietot lielus līdzekļus aizsardzības vajadzībām, pilnveidojot savu kaujas tehniku, lai būtu gatavas atstāt jebkuru agresiju un savaldīt agresoru. Kā šajās dienās norādīts TASS paziņojumā, Padomju Savienībā nesen veiksmīgi izdarīti ļoti tālas darbības

starpkontinentālās balistikās raķetes izmēģinājumi, kā arī kodolieroču un kodoltermisko ierocus sprādzieni. Kā liecina šo izmēģinājumu rezultāti, raķetes iespējams raidīt uz jebkuru zemeslodes rajonu.

Veicot nepieciešamos pasākumus, lai garantētu savu drošību, mūsu zemei pašlaik jāveic daudz pūļu, lai panāktu starptautisku vienošanos par atomieroču izmēģinājumu izbeigšanu un šo ierocu aizliegšanu, par atbrūpošanos kopumā. Šai nolūkam Padomju Savienības pārstāvji Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbrūpošanās komisijas Apakškomitejā vairākus gadus ved sarunas ar ASV, Angliju, Franciju un Kanadas pārstāvjiem un ir iesnieguši Apakškomitejā daudz praktisku priekšlikumu. Taču šīs sarunas līdz pat šim laikam nav devušas nekādus rezultātus. Šāda stāvokļa cēloņi sīki pārrādīti Padomju valdības paziņojumā, ko Padomju Savienības pārstāvis V. A. Zorins 27. augustā nolasīja Apakškomitejā sēdē.

Paziņojumā pārliecinoši pārrādīts ka ASV, Anglija, Francija un Kanada, kas piedalās Apakškomitejas darbā, nevēlās atbrūpošanos un izmanto Apakškomiteju tikai kā aizsegu, lai slēptu savus agresīvos nodomus. Rietumvalstu valdošās aprindas, teiktis paziņojumā, "rikojas divkosīgi un, lai apmānītu sabiedrisko domu, maskē savu militāro gatavošanos ar runām par atbrūpošanos, cenšas radīt ilūziju, it kā ANO Apakškomitejā tiktu darīts kaut kas reāls, lai gan īstenībā Apakškomiteja strādā tukšgaitā". Padomju valdība atgādina, ka rietumvalstis noraidījušas rietumvalstu priekšlikumus tiklab par plašu atbrūpošanās programmu, kā arī attiecībā uz daļēju atbrūpošanos. Tās at-

sakās no kodolieroču aizliegšanas vispār un tagad nelietīgā nolūkā manevrē, lai nepieļautu vienošanos par šo ierocu izmēģinājumu pārtraukšanu kaut vai uz 2—3 gadiem.

Kā uzsverts padomju paziņojumā, nekādi pozitīvi rezultāti Atbrūpošanās apakškomitejas darbā nav sasniegti vispirms tāpēc, ka tajā Padomju Savienībai stāv pretim 4 valstis, kuru valdošās aprindas nav ieinteresētas panākt atbrūpošanos. "Turpmāk vairs nevar samierināties ar gluži nenormālo stāvokli, kad tās (ANO Apakškomitejas) darbā netiek pieļautas ne vien vairākas lielas valstis, kas ieinteresētas atbrūpošanās problēmas atrisināšanā, bet arī nemaz nav pārstāvēti veseli kontinenti — Āzija, Afrika un Latīņamerika", — teiktis mūsu valdības paziņojumā.

Atzīmējusi, ka pašlaik ir reālas iespējas panākt vienošanos par dažiem visnērtīkamākajiem atbrūpošanās un atomkara draudu novēršanas pasākumiem, Padomju valdība no jauna aicina rietumvalstis beidzot pāriet no vārdiem uz darbiem un uzsākt praktisku darbu atbrūpošanās jautājuma atrisināšanai. Mūsu valdība ierosina vispirms vienošanos par tūlītēju un bezierunu kodolieroču izmēģinājumu izbeigšanu vai pagaidu pārtraukšanu uz 2—3 gadiem, nesaistot šo pasākumu ar citu atbrūpošanās pasākumu realizēšanu.

Padomju paziņojuma noslēgumā norādīts, ka atbrūpošanās jautājumu sekmīgu atrisināšanu lielā mērā veicinātu šo jautājumu atklāta apspriešana Apvienoto Nāciju Organizācijā, kur piedalītos ne tikai piecas valstis, bet arī eitas zemes, kas vitāli ieinteresētas atbrūpošanās problēmā.

N. Čigris

S P O R T S

BASB «Daugava» Centralās Padomes Kuldīgas zonas sacensības volejbolā

Sestdien Kuldīgas sporta namā notika BASB „Daugava” Centralās Padomes Kuldīgas zonas sacensības volejbolā.

Sacensībās piedalījās Rīgas vagonu rūpnīcas, Ventspils un Kuldīgas pilsētas vīriešu komandas. Sievietēm — kuldīdzniecēm nebija ieradušās pretinieces. Līdz ar to viņas septembra otrajā pusē Rīgā finālturnīrā cīnīsies par BASB „Daugava” CP čempiona nosaukumu.

Kā pirmās sacentās Kuldīgas un Rīgas vagonu rūpnīcas komandas. Rīgas vagonu rūpnīcas volejbolisti šogad guvuši teicamus panākumus — izcīnījuši pirmo vietu Latvijas PSR spartakiades 2. grupas sacensībās.

Spēles sākums kuldīdzniekiem nesola nekā laba. Ar teicamām gremdēm viesi ātri vien ar rezultātu 0:2 nokļūst vadībā. Pie šā rezultāta Kuldīgas komandas treneris Gailis pieprasa minutes pārtraukumu. Spēles turpinājumā kuldīdznieki pamazām sāk rezultāta starpību izlīdzināt un pat izvirzās 13:12 vadībā. Tomēr setu ar 15:13 savā labā noslēdz RVR volejbolisti.

Otrajā setā risinās vienlīdzīga cīņa par katru punktu. Arī otrais sets noslēdzas ar 15:13, tikai šoreiz Kuldīgas volejbolisti labā.

Vēl saistošāk rit trešais

sets. Abas komandas, ņemot teicamu darbību gan uzbrukumā, gan aizsardzībā, vienlīdzīgā cīņā punktus gūst pārmaiņus. Bieži rezultāts ir vienlīdzīgs 9:9, 12:12 un 16:16. Pie šā rezultāta komandas daudzkārt apmainās servēm, bet nespēj gūt izšķirošos punktus. Tad ļoti spēcīgas serves izdodas L. Rūtenam un ar 18:16 setu savā labā noslēdz Kuldīgas volejbolisti.

Ceturtais setā lielā pārsvarā viesi un tie viegli ar 15:3 to noslēdz savā labā. Līdz ar to setu attiecība 2:2.

Ar mainīgām sekmēm komandas cīnās izšķirošajā 5. setā. Setā beigās veiksmīgāki izrādās viesi un tie noslēdz setu ar 15:11 un līdz ar to visu spēli ar 3:2 savā labā.

Pēc mazas atpūtas kuldīdznieki spēlē ar Ventspils izlasi. Stipri jūtamais nogurums no iepriekšējās smagās spēles tūlīt atsaucas uz Kuldīgas komandas sniegumu un visu spēli ar 3:1 uzvar Ventspils volejbolisti.

Kā pēdējās sacentās abas vēl nezaudējušas komandas RVR un Ventspils. Ar rezultātu 3:1 uzvarēja Rīgas vagonu rūpnīcas pārstāvji, līdz ar to izcīnot 1. vietu un tiesības piedalīties BASB „Daugava” Centralās Padomes meistarsacīkšu finālā.

L. Trumšņs.

Aizrādījums

Sākot ar š. g. 2. septembri atklāta abonentu pieņemšana republikaniskajiem laikrakstiem un žurnāliem un rajona laikrakstam 1957. gada IV ceturksnim.

Turpinās abonentu pieņemšana centrālajiem laikrakstiem.

Minētiem laikrakstiem parakstīšanās termiņš 10. septembrī.

Abonent, ja jūsu abonēšanas termiņš izbeidzas septembra mēnesī, neizmirstiet laikā pagarināt laikrakstus un žurnālus IV ceturksnim.

„Preses Apvienība”

«MARIJAS CELESTAS» NOSLĒPUMS

(1. turpinājums)

Kāpēc viņš tikai tagad par to paziņoja? Džefsons mēģinājis par to pastāstīt vēl pirms vienpadsmit gadiem. Bet viņa pārdzīvotais bija tik fantastisks, ka Liverpales policija un radnieki sākuši viņu turēt aizdomās ārprātā. Bet tagad, jūtot tuvojamies nāvi, viņš tomēr nolēmis atklāt laudim visu notikušo. Viņš nevarēja aiznest kapā šo noslēpumu.

Lūk viņa stāsts.

Džefsons — ārsts. Jaunībā viņš cīnījās par nēģeru atbrīvošanu Savienotajās Valstīs. Kad sākas pilsoņu karš, Džefsons testājis kādā Ņujorkas pulkā un cīnījās ziemeļnieku pusē. Džefsonu ievainoja, un viņš būtu aizgājis bojā, ja nebūtu kāda veca nēģeriete, kas viņu rūpīgi kopa. Kad Džefsons brauca projām, viņa tam uzdāvēja laimes amuletu — melnu kā darva akmeni, līdzīgu cilvēka ausij.

Septiņus gadus vēlāk pēc ievainošanas Džefsons nopietni saslima. Ārsti teica, ka tikai jūras gaisa var to glābt. Tāpēc Džefsons nolēma uzsākt ceļojumu uz Eiropu un nopirka biļeti uz «Marijas Celestas».

Bez Džefsona uz kuģa atradās

desmit ekipāžas locekļi, to vidū — trīs nēģeri, kapteinis, viņa sieva un meita un divi citi pasažieri: kuģa kompanijas aģents Hartons un mulats Septimjuss Goringa.

Goringa laikā nepārsta ciltvēks. Viņa labā roka bija drausmīgi sakropļota: tai trūka četrus pirkstus, tie bija it kā ar bārdu nakti nogriezt. Viņa seji lāgļiem pavidēja kaut kas atbaldoša. Tomēr pamazām, iepazīstoties ar viņu, nepatīkamais iespaids zuda. Mulats izrādījās cilvēks ar asu prātu un lielām zināšanām. Ar vārdu sakot, doktors Džefsons bija ļoti precīgs, ka viņam gadījies tāds interesants ceļabiedrs.

Viņu kājītes šķīra plāna koka starpsiena. Kādreiz agri no rīta, kad doktors piecēlās no gultas, viņu pākslī apdullināja pistoles šāviens. Lode iestāvēs cauri starpsienai un leurbās sienā tur, kur pirms minūtes atradās Džefsona galva. Doktors nepaspēja atjūgties, kad viņa kājīte ieskrēja Goringa. Izlūdzies pļedzošānu, viņš paskaidroja, ka, tirot ieroci, nejauši nospiedis gailli.

Tās pašas dienas vakarā pie Džefsona atnāca kapteinis Briggs. Viņš bija izmisumā. Pēkšņi pazudušas viņa sieva un meita. Viņš

pavēlēja apskatīt visus kuģa kaktus, bet viņas nekur nav atrastas. Domāja, ka meitene nejauši nokritusi pāri bortam un aelaimīgā mātē metusies pēc viņas jūrā. Bet neviena nebija to manījis un pat dzirdējis viņu kildzēnu.

Kapteinis Briggs ieslēdzās savā kajītē un stundām gulēja, raudzdamies savā priekšā skumju pilnām acīm. Pagāja dažas dienas, un kapteinis izbēdza dzīvi pānāvībā. Kuģa komandēšanu uzņēma pirmais palīgs.

Laiks gāja. Ceļojums turpinājās. Reiz doktors Džefsons parādīja sarunu biedriem amuletu, kuru viņš bija saņēmis no vecās nēģerietes. Goringa to paņēma rokā, nēģerietes pasmējās un gribēja aizvest pāri bortu. Bet nēģeris-matrozis, kurš stāvēja pie stūres ratiem, zibegātri pieķēpa pie mulata un sāka kaut ko dedzīgi skaidrot. Pēc tam nēģeris paņēma amuletu un ar vislielāko godbijību atdeva to Džefsonam.

Iestājās tropisks karstums, kāds nekad nebija bijis pie Portugāles krastiem. Viss kļuva skaids, kad Pireneju krastu vietā pie apvārsņa parādījās Afrika. Kuģis bija novirzījies no kursa. Vecākais pa-

līgs apgalvoja, ka viņš nav valmīgs, ka kāds ir sabojājis navigācijas aparatus. Džefsons tūda atcerējās, ka pirms dažām dienām, ar kapteini ieejot vadības telpā, viņi tur pārsteigusi Goringu, kas bijis nolietis vius aparatiem. Viņš bijis apjucis, tiem parādoties.

Tani dienā, kad parādījās krasts, doktors Džefsons pirms saules rīta iznāca uz klāja. Viņam piepēši uzbruka Goringa ar trim nēģeriem. Viņi nogāza doktoru un sasēja to ar virvēm. Tāds pat liktenis piemeklēja baltos matrozus un pasažieri Hartonu. Viņus izvieda pāri bortu. Kad Goringa to pašu gribēja izdarīt ar Džefsonu, nēģeri vienprātīgi sāka protestēt. No sarunas doktors saprata, ka, pēc viņu domām, melnā amuleta īpašnieks ir neaizskarams. Dumpinieki paņēma Džefsonu sev līdzī laivā un pameta brigu likteņa varā. Krastā tos prēcīgi sagaidīja liels nēģeru pulis.

Džefsons atradās goda gūstekņa stāvoklī. Viņam iedalīja atsevišķu māju, labi baroja, bet neatļāva staigāt pa ielām.

Kādreiz nakti pie viņa atnāca Goringa un izstāstīja par savu dzīvi. Goringa tēvs bija baltāts, bet mātē nēģeriete — verdzene. Pēc tēva mūves plantatori mātī nogalināja perot, bet viņam par mēlielu pārkāpumu mocīta labajā rokā cetrus pirkstus. Goringa nozvērējās atbēsties visiem baltajiem, nodibinot nēģeru valsti Afrikā. Bet iznāca tā, ka doktors Džefsons traucēja viņu stāties nēģeru cilšu priekšgalā. Tieši viņam taču piederēja svētais amulets, un

nēģeri viņu uzskatīja par pusdēvu. No paaudzes uz paaudzi viņš ticēja, ka «akmens ausi» viņiem atnesīs debesu slūnīs.

Goringa nolēma Džefsonu atbrīvot un tādā kārtā tikt vajā nēģi.

Gūstekni aizveda uz krastu, iesēdināja laivā un deva iespēju izbēgt jūrā. Pēc dažām dienām Džefsonu atrada angļu tvaikonis un atveda uz Liverpuli.

Doktors Džefsona sensacionālā atzišanās satrauca ļaužu prātus. Laikraksti un žurnāli bija pārpildīti visdažādākām rakstiem, speciālistu spriedumiem, lasītāju vēstulēm.

Un tikai pēc dažiem gadiem noskaidrojās, kas bija «Doktors Džefsona atzišanās» īstais autors. Izrādījās, ka šo pļedzījumu un rakstījis Komam-Dollis, kas, jādoms, ne reizi vien smējās par to, kā viņš mēģējis piemānīt tūkstošus un tūkstošus lasītājus.

Atminētais noslēpums

Ar «Marijas Celestas» noslēpuma atminēšanu sāka nodarboties viens no izcilākajiem angļu jūlietu specialistiem Dž. D. Lokkarts.

Pēc sīkas izmeklēšanas Lokkarts nāca pie slūdziena, ka «Marijas Celestas» mīklas atslēga jāmeklē krāvī, kas, kā jau teikts, sastāvēja no 1700 mucām alko-

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms